

İşte ben çalışıyorum,
nefes alıyorum, yaşıyorum
ve — karınca kaderince —
şiiirler yazıyorum.

Hayat
kaş altından
ciddiyetle bakıyor bana
ben hayata bakıyorum,
ve elimden geldiği kadar
onunla savaşıyorum.

Hayatla kavgalıyız,
fakat zannetme ki
hayattan nefret ederim.

Hayır, hayır!

Nefretle bağdaşmaz duygularım,
pençesi aslanınki kadar haşin olsa da
ben hayatı yine severim,
ölsem bile yine severim!

Meselâ, şimdi
ipi geçirseler boynuma
ve sual etseler bana: